

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะอันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนี้ ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ ที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างความสัมพันธ์ของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทาง

ความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกระบบ อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภครุ่นสูงวัยที่จะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่ต่างกันไป ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาตินี้อีกมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีส จะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของการจ้างงานและอาชีพ สาขการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อทั้งการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความ

เป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวหน้าทันโลก จากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมายระบบภาษีต้องมีการพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถใช้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการ และการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมี ความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศสิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชารัฐเพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ การกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า **“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”** เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ และประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาค้นในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช่ภาครัฐ
- (๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
 - (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
 - (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- ๔.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
- (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส
- (๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- (๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (๔) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- (๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- (๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า
“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง
- (๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- (๓) ยุทธศาสตร์ชาติการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคทางสังคม
- (๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเจริญเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

- กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

“มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมี ความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

- ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning)

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- เป้าหมายการพัฒนา ประกอบด้วยเป้าหมายเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพดังนี้

๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง โดยเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘

๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุล

๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- แนวทางการพัฒนา

๔.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง โดยการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม สนับสนุนต่างชาติให้เข้ามาลงทุนใน R&D Center ตลอดจนผลักดันงานวิจัยให้ใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ให้ความสำคัญคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา จัดทำ Technology Roadmap ส่งเสริมอุตสาหกรรม Carbon Fiber การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ

- ๔.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพการพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุ
- ๔.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม โดยยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน สร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค
- ๔.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
- ๔.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียวใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติโดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพการฟื้นตัวปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ
- ๔.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ การสร้างความโปร่งใส การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอ เพื่อให้ระบบราชการเล็กแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง การพัฒนา อปท. ให้สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลง การสร้างระบบตรวจสอบและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการที่ใช้จ่างบประมาณมากและมีผลกระทบในวงกว้าง

**๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด
วิสัยทัศน์จังหวัดกาญจนบุรี**

“เมืองน่าอยู่ เกษตรปลอดภัย การท่องเที่ยวคุณภาพ เป็นระเบียบเศรษฐกิจตะวันตก”

พันธกิจ

๑. พัฒนาทุนมนุษย์ ทุนทางสังคม และคุณภาพชีวิต อย่างทั่วถึง
๒. สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม เทคโนโลยี ในการจัดการระบบสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต
๓. เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินในพื้นที่ตอนในและพื้นที่ชายแดน
๔. สนับสนุนการจัดทำแผนแม่บทผังชุมชน และผังเมืองรวม
๕. พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ให้มีคุณภาพ มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการท่องเที่ยวปลอดภัย
๖. จัดตั้งการรวมกลุ่มการเกษตร พัฒนาศักยภาพระบบการผลิตการแปรรูปสินค้าเกษตร เกษตรอุตสาหกรรมปลอดภัย ให้มีคุณภาพมาตรฐานเพื่อการบริโภคและส่งออก
๗. พัฒนาเศรษฐกิจฐานราก ส่งเสริมอาชีพชุมชน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๘. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ให้มีมาตรฐานสากล เพิ่มช่องทางการค้าภายใน การค้าชายแดน ส่งเสริมความสัมพันธ์และการค้ากับต่างประเทศ

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

๑. ประชาชนชาวจังหวัดกาญจนบุรี มีความสุขในการดำรงชีวิต มีระบบดูแลสวัสดิการ และส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างเหมาะสม มีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๒. จังหวัดกาญจนบุรีเป็นเมืองน่าอยู่ ประชาชนและธุรกิจร่วมกันรักษาสิ่งแวดล้อม
๓. จังหวัดกาญจนบุรีเป็นเมืองเกษตรปลอดภัย
๔. จังหวัดกาญจนบุรีเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานสากล ทั้งระบบ และมีความปลอดภัย
๕. จังหวัดกาญจนบุรี มีประชาชนยากจนลดลง มีการพัฒนา เศรษฐกิจทั้งระบบที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เสริมสร้างสังคมเป็นสุข และสังคมแห่งการเรียนรู้ พลอดภัย และมีสุขภาวะที่ดี

แนวทางการพัฒนา

- ๑.๑ ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ICT และการปรับพื้นฐานการเรียนรู้และทักษะของประชาชนทุกกลุ่มให้อยู่บนฐานของ ICT
- ๑.๒ ส่งเสริมการสร้างพื้นที่เพื่อการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อการแสดงออกในเชิงสร้างสรรค์ของประชาชนทุกกลุ่ม ทุกวัย
- ๑.๓ สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมด้านสังคมของหน่วยงานภาครัฐ องค์กรเอกชน และชุมชนอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน
- ๑.๔ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในระยะยาว และพัฒนาผู้สูงอายุให้สามารถผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพตามความต้องการของตลาด เพื่อให้ผู้สูงอายุมีความภูมิใจและมีความสุขในคุณค่าของตน
- ๑.๕ พัฒนาการจัดการด้านแรงงานสัมพันธ์ ส่งเสริมการมีงานทำ สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบ ให้มีสุขภาวะและคุณภาพชีวิตที่ดี งานประกันสังคมมุ่งให้ผลสัมฤทธิ์
- ๑.๖ ส่งเสริมและต่อยอดโครงการตามพระราชดำริ
- ๑.๗ พัฒนาการให้บริการสาธารณสุขอย่างครบวงจรและทั่วถึง
- ๑.๘ ขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมาย
- ๑.๙ ปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มคะแนน O-net ให้กับนักเรียนมัธยมต้น

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างเมื่อนำอยู่ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

- ๒.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนและแรงงานต่างด้าว มีความรู้ความเข้าใจและตระหนักด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม (ขยะ, น้ำเสีย, สารเคมี, เชื้อเพลิง, พลังงาน, สารเคมี)
- ๒.๒ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเดิมและนักลงทุนรายใหม่ทั้งด้านอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และตลาดสด เกิดความตระหนักและปรับเปลี่ยนมาใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในการผลิตและบริการ โดยมีการดำเนินการตามกระบวนการ EIA อย่างถูกต้อง
- ๒.๓ ส่งเสริมให้กับนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และมีการวางมาตรการการท่องเที่ยวที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- ๒.๔ ส่งเสริมให้เกิดผู้ประกอบการและผู้ลงทุนรายใหม่ด้านการจัดการขยะขนาดเล็ก โดยใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับต่อสิ่งแวดล้อม
- ๒.๕ ส่งเสริมให้มีการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมและกฎหมายผังเมืองอย่างเคร่งครัด
- ๒.๖ ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและเตรียมความพร้อมรองรับการเกิดภัยพิบัติ ทั้งจากธรรมชาติและมนุษย์
- ๒.๗ ส่งเสริมการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานภาครัฐอย่างบูรณาการ

**ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมการพัฒนาระบบเกษตรกรรมอย่างครบวงจร
แนวทางการพัฒนา**

- ๓.๑ ส่งเสริมการเพิ่มศักยภาพด้านการผลิต การตลาด และการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม และสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
- ๓.๒ ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งน้ำและบริหารจัดการน้ำให้มีความเพียงพอตามความต้องการของพื้นที่ขาดแคลนน้ำและความเหมาะสมกับน้ำต้นทุน
- ๓.๓ ส่งเสริมพัฒนาสินค้าเกษตรทั้งที่เป็นความต้องการของตลาด เกษตรปลอดภัย และสินค้าที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัด โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๓.๔ ส่งเสริมให้มีการเพิ่มจำนวนผู้ประกอบการธุรกิจการเกษตร และพัฒนาผู้ประกอบการในด้านการตลาดและการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อประโยชน์ต่อการตลาดและการพัฒนาเกษตรกรเครือข่าย
- ๓.๕ ส่งเสริมให้เกษตรกรและผู้ประกอบการธุรกิจการเกษตร SMEs เข้าถึงแหล่งเงินทุน และความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง

**ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ส่งเสริมการท่องเที่ยวตามอัตลักษณ์ และการท่องเที่ยว
คุณภาพ**

แนวทางการพัฒนา

- ๔.๑ ส่งเสริมการเพิ่มจำนวนและพัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการและผู้ให้บริการด้านการท่องเที่ยวในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานระดับสากล
- ๔.๒ ส่งเสริมการพัฒนาทักษะในการบริการและความสามารถด้านภาษาต่างประเทศของแรงงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถตามมาตรฐานและเพียงพอกับความต้องการของผู้ประกอบการและเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวต่างชาติ
- ๔.๓ ส่งเสริมการสร้างศักยภาพชุมชนให้มีการพัฒนาทั้งด้านการผลิตสินค้า บริการ กิจกรรม และการบริหารจัดการเพื่อรองรับการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน
- ๔.๔ ส่งเสริมการให้ความรู้ด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวอย่างครบถ้วนทั้งในมิติของรายได้ มิติของวัย มิติของความสนใจและมิติด้านความปลอดภัย
- ๔.๕ ส่งเสริมการทำตลาดและการจัดการท่องเที่ยวโดยมีเอกชนเป็นผู้นำและภาครัฐเป็นผู้สนับสนุนส่งเสริม
- ๔.๖ ปรับปรุงฟื้นฟู และจัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยวเดิม และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่โดดเด่น ทั้งด้านธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และวิถีชีวิต
- ๔.๗ ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งด้านกายภาพและด้านดิจิทัลเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวทุกกลุ่ม
- ๔.๘ ส่งเสริมการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน ชุมชน และประชาชน ในการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวจังหวัดกาญจนบุรีแบบบูรณาการ

**ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ ส่งเสริมการพัฒนาการค้า การลงทุน เขตพัฒนาเศรษฐกิจ
พิเศษและการค้าชายแดน**

แนวทางการพัฒนา

- ๕.๑ ส่งเสริมและพัฒนาความพร้อมในทุกด้านเพื่อการพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษและการค้าชายแดน
- ๕.๒ ส่งเสริมการสร้างผู้ประกอบการให้เข้มแข็งด้านการผลิตและพัฒนาศักยภาพด้านการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในด้านการผลิตให้กับผู้ประกอบการทุกระดับ
- ๕.๓ ส่งเสริมการสร้างผู้ประกอบการให้เข้มแข็งด้านการตลาดและพัฒนาศักยภาพด้านการทำธุรกิจออนไลน์ให้กับผู้ประกอบการทุกระดับ
- ๕.๔ ส่งเสริมการพัฒนาตลาดแรงงานให้มีปริมาณและคุณภาพตามความต้องการของผู้ประกอบการปัจจุบันและนักลงทุนเป้าหมาย
- ๕.๕ ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการขยายตัวของการค้า การท่องเที่ยว และการขยายตัวของเมือง
- ๕.๖ ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพและทักษะของบุคลากรภาครัฐให้สามารถสนับสนุนการพัฒนาของผู้ประกอบการและเอื้อต่อการเติบโตของเศรษฐกิจการค้าและการลงทุน
- ๕.๗ ส่งเสริมการออมของครัวเรือน

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

จุดยืน (Positioning)

พัฒนาคุณภาพชีวิตให้มั่นคงมีมาตรฐาน ส่งเสริมประชาชนให้มีอาชีพ และรายได้เพิ่มขึ้น โดยคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรที่มีคุณค่าและยั่งยืน ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

วิสัยทัศน์ (Vision)

“เมืองการค้าชายแดน ดินแดนแห่งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่มีเศรษฐกิจยกระดับคุณภาพชีวิตได้มาตรฐานการให้บริการครบถ้วน กระบวนการบริหารงานมีธรรมาภิบาล โครงสร้างพื้นฐานครบครัน ก้าวทัน AEC”

พันธกิจ (Mission) การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดกาญจนบุรี

๑. ส่งเสริมอาชีพให้ประชาชน
๒. พัฒนาและปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและปลอดภัย
๓. สนับสนุนประชาชน องค์กร หน่วยงาน ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
๔. สร้างจิตสำนึกของประชาชนในการดูแลจัดการสถานที่ท่องเที่ยว
๕. พัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตร เกษตรอุตสาหกรรม
๖. สนับสนุนและสร้างแหล่งกระจายสินค้าเกษตรและสินค้าพื้นเมือง
๗. ส่งเสริมการศึกษาให้ได้มาตรฐาน
๘. สนับสนุน ส่งเสริมการดูแลสุขภาพให้ประชาชน
๙. พัฒนาสถานที่พักผ่อนให้มีมาตรฐานและปลอดภัย
๑๐. ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและการรักษาสิ่งแวดล้อม
๑๑. สร้างความปลอดภัยให้กับประชาชน
๑๒. ส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมและประเพณี
๑๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๔. ส่งเสริมกระบวนการประชาธิปไตย
๑๕. ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล
๑๖. ส่งเสริมความรู้ของบุคลากรให้ได้มาตรฐาน
๑๗. ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาข้อมูลในการพัฒนา
๑๘. ปรับปรุง พัฒนาเส้นทางการคมนาคมขนส่งได้มาตรฐาน
๑๙. ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ
๒๐. ปรับปรุง พัฒนาระบบเครือข่ายคมนาคมให้ครอบคลุม
๒๑. การจัดทำผังเมืองและผังเมืองรวม
๒๒. ปรับปรุง จัดหาและพัฒนาแหล่งน้ำสำหรับอุปโภค บริโภค

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีอาชีพ
๒. สถานที่ท่องเที่ยวได้รับการปรับปรุงให้ได้มาตรฐาน
๓. ประชาชน องค์กรเอกชนให้ความร่วมมือในการดูแลสถานที่ท่องเที่ยวมากขึ้น
๔. ประชาชนมีจิตสำนึกในการร่วมดูแลสถานที่ท่องเที่ยวให้มีความปลอดภัย
๕. สินค้าเกษตร เกษตรอุตสาหกรรมมีสถานที่จำหน่ายสินค้า
๖. สินค้าเกษตรมีการพัฒนาคุณภาพ
๗. การศึกษามีคุณภาพทั้งในระบบและนอกระบบ
๘. สุขภาพอนามัยของประชาชนดีขึ้น
๙. มีสถานที่ออกกำลังกายและสถานที่พักผ่อนเพียงพอ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน
๑๐. ประชาชนได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๑๑. วัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่นดำรงอยู่
๑๒. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความเหมาะสมและมีความปลอดภัย
๑๓. ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผน วิเคราะห์ และตรวจสอบ
๑๔. ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตย
๑๕. การบริหารมีความโปร่งใส ยุติธรรม
๑๖. บุคลากรในหน่วยงานมีความรู้ในการปฏิบัติงานตามความรู้ความสามารถ
๑๗. มีข้อมูลสำหรับการวางแผน ตรวจสอบและพัฒนางานของท้องถิ่น
๑๘. เส้นทางคมนาคมขนส่งมีมาตรฐานและปลอดภัย
๑๙. ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการได้รับการพัฒนาให้ครอบคลุมครบถ้วน
๒๐. เส้นทางคมนาคมครอบคลุมเส้นทางหลัก
๒๑. การผังเมืองและผังเมืองรวมเป็นระเบียบ
๒๒. มีน้ำสำหรับใช้ในการอุปโภค บริโภคอย่างเพียงพอ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

- ๑.๑ การส่งเสริมอาชีพ การเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรม
- ๑.๒ การส่งเสริมการลงทุน การพาณิชย์กรรม และการค้าสู่สากล
- ๑.๓ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

๒. ยุทธศาสตร์พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- ๒.๑ การคมนาคมและการขนส่ง
- ๒.๒ การส่งเสริมสนับสนุนและการบำรุงรักษาสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน
- ๒.๓ การผังเมือง

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม

- ๓.๑ การพัฒนาสังคมและสังคมสงเคราะห์
- ๓.๒ การพัฒนาและส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ
- ๓.๓ การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา
- ๓.๔ การสาธารณสุข
- ๓.๕ การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- ๓.๖ การรักษาความสงบเรียบร้อยและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๓.๗ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๔.๑ การอนุรักษ์ ป่าไม้และส่งเสริมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๔.๒ การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษ
- ๔.๓ การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม
- ๔.๔ การส่งเสริมให้ประชาชนใช้พลังงานสะอาดและพลังงานจากการเกษตร

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

- ๕.๑ การส่งเสริม อนุรักษ์ ป่าไม้ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น
- ๕.๒ การส่งเสริมอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติและพิพิธภัณฑสถานพื้นบ้าน
- ๕.๓ การส่งเสริมและสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ

- ๖.๑ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ
- ๖.๒ การปรับปรุง พัฒนาสถานที่ พัสตุดและทรัพย์สินสำหรับการปฏิบัติงาน
- ๖.๓ การส่งเสริมความรู้และสร้างจิตสำนึกในการทำงาน
- ๖.๔ การส่งเสริมการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
- ๖.๕ การส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วม

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“พื้นฐานชีวิตมั่นคง ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข ตามวิถีชีวิตสังคมประชาธิปไตย ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. การพัฒนาระบบการจราจร การคมนาคมขนส่ง
๒. การพัฒนาระบบการระบายน้ำ
๓. การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค
๔. การพัฒนาระบบการขยายเขตไฟฟ้าและการโทรคมนาคม
๕. การก่อสร้างอาคารสถานที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการศึกษา การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑. ส่งเสริมและเพิ่มศักยภาพด้านการศึกษา กีฬาและนันทนาการ
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและงานประเพณี
๓. พัฒนาการส่งเสริมอาชีพและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม

๑. การปรับปรุงโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
๒. การส่งเสริมด้านสวัสดิการชุมชนและสังคม การส่งเสริมการจ้างงาน เบี้ยยังชีพผู้ด้อยโอกาสทางสังคม
๓. การสร้างความเข้มแข็งทางการเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน
๔. การสนับสนุนงานสาธารณสุข และพัฒนาคุณภาพชีวิต
๕. การส่งเสริมเครือข่ายทางสังคมและสถาบันครอบครัว การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่
๖. ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น อุดหนุนกลุ่มต่างๆ สินค้า OTOP และด้านการส่งเสริมประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๒. การพัฒนาด้านพลังงานทดแทนและการนำสิ่งของเหลือใช้มาทำให้เกิดประโยชน์
๓. การบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
๔. การปรับปรุงภูมิทัศน์สภาพแวดล้อมและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการเมือง การปกครองและการบริหารจัดการที่ดี

๑. การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพผู้นำบุคลากรขององค์กร เพื่อให้บริการที่ดีแก่ประชาชนให้มีประสิทธิภาพ
๒. การสร้างจิตสำนึกประชาธิปไตย และการมีส่วนร่วมของประชาชน
๓. การปรับปรุงระบบโทรคมนาคม เทคโนโลยีของชาติให้เกิดความมั่นคง และยั่งยืนในอนาคต ให้ทัดเทียมอาเซียนและประชาคมโลก
๔. การจัดหา การปรับปรุง ซ่อมแซมวัสดุ-ครุภัณฑ์สำนักงานให้ใช้การได้ดีขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การจัดระเบียบชุมชนและสังคม ความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อย

๑. ส่งเสริมการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๒. การส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
๓. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๒.๓ เป้าประสงค์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ๑.๑ การพัฒนาระบบการจราจร การคมนาคมขนส่ง
- ๑.๒ การพัฒนาระบบการระบายน้ำ
- ๑.๓ การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค
- ๑.๔ การพัฒนาระบบการขยายเขตไฟฟ้าและการโทรคมนาคม
- ๑.๕ การก่อสร้างอาคารสถานที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการศึกษา การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น

- ๒.๑ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการศึกษา กีฬาและนันทนาการ
- ๒.๒ ส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่นและวันสำคัญของชาติ
- ๒.๓ พัฒนาการส่งเสริมอาชีพและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม

- ๓.๑ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
- ๓.๒ การส่งเสริมด้านสวัสดิการชุมชนและสังคม การสงเคราะห์ เบี้ยยังชีพผู้ด้อยโอกาสทางสังคม
- ๓.๓ การสร้างความเข้มแข็งทางการเกษตรความมั่นคงของอาหารและพลังงาน
- ๓.๔ การสนับสนุนงานสาธารณสุข และพัฒนาคุณภาพชีวิต
- ๓.๕ การส่งเสริมเครือข่ายทางสังคมและสถาบันครอบครัว การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่
- ๓.๖ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น อุดหนุนกลุ่มต่างๆ สินค้า OTOP และด้านการส่งเสริมประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๔.๑ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- ๔.๒ การพัฒนาด้านพลังงานทดแทนและการนำสิ่งของเหลือใช้มาทำให้เกิดประโยชน์
- ๔.๓ การบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- ๔.๔ การปรับปรุงภูมิทัศน์สภาพแวดล้อมและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการเมือง การปกครองและการบริหารจัดการที่ดี

๕.๑ การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพผู้นำบุคลากรขององค์กร เพื่อให้บริการที่ดีแก่ประชาชนให้มีประสิทธิภาพ

๕.๒ การสร้างจิตสำนึกประชาธิปไตย และการมีส่วนร่วมของประชาชน

๕.๓ การจัดหา การปรับปรุง ซ่อมแซมวัสดุครุภัณฑ์สำนักงานให้ใช้การได้ดีขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การจัดระเบียบชุมชนและสังคม ความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อย

๖.๑ ส่งเสริมการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๖.๒ การส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

๖.๓ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๒.๔ ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ จำนวนถนนที่ได้รับการก่อสร้าง

๑.๒ จำนวนถนนที่ได้รับการปรับปรุง ซ่อมแซม

๑.๓ ร้อยละของเกษตรกรมีน้ำใช้ในการเกษตร

๑.๔ จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการปรับปรุง ซ่อมแซมและก่อสร้าง

๑.๕ จำนวนแห่งของการติดตั้งประตูเปิด-ปิด

๑.๖ จำนวนประปาหมู่บ้านที่ได้รับการซ่อมแซม

๑.๗ จำนวนประปาที่ก่อสร้าง

๑.๘ จำนวนแห่งของการขยายเขตประปาหมู่บ้าน

๑.๙ ร้อยละของประชาชนมีน้ำสะอาดใช้ในการอุปโภคบริโภค

๑.๑๐ จำนวนโครงการที่ดำเนินการป้องกันและแก้ไข ปัญหาภัยแล้ง

๑.๑๑ จำนวนแห่งของการขยายเขตไฟฟ้า

๑.๑๒ จำนวนครั้งของการซ่อมแซมสายตามสาย/หอคระจ่ายข่าว

๑.๑๓ จำนวนแห่งของการซ่อมแซมไฟฟ้า/ไฟกิ่งในหมู่บ้าน

๑.๑๔ จำนวนสนามที่ก่อสร้าง

๑.๑๕ จำนวนอาคารที่ก่อสร้าง/ซ่อมแซม

๑.๑๖ จำนวนป้ายจราจร และป้ายชี้ทางเข้าหมู่บ้าน

๑.๑๗ จำนวนลานตากข้าวที่ก่อสร้าง

๑.๑๘ จำนวนสระน้ำที่ขุดลอก

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการศึกษา การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๑ จำนวนนักเรียนมีการพัฒนาด้านการศึกษามากขึ้น

๒.๒ จำนวนเด็กนักเรียนที่มีสุขภาพดีและเจริญเติบโตตามเกณฑ์

๒.๓ จำนวนนักเรียน เยาวชน ประชาชนมีพัฒนาการด้านกีฬาและนันทนาการมากขึ้น

๒.๔ จำนวนแหล่งการเรียนรู้

- ๒.๕ จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น
- ๒.๖ จำนวนโครงการ/กิจกรรมวันสำคัญต่างๆ
- ๒.๗ โครงการส่งเสริมอาชีพในชุมชน
- ๒.๘ ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่สากล

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม

- ๓.๑ จำนวนโครงการ/กิจกรรม
- ๓.๒ จำนวนกลุ่มเป้าหมาย
- ๓.๓ จำนวนกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการสงเคราะห์
- ๓.๔ จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ
- ๓.๕ จำนวนกลุ่มอาชีพ กลุ่มเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุน
- ๓.๖ จำนวนกลุ่มอาชีพ กลุ่มเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุน
- ๓.๗ จำนวนประชาชนในการมีส่วนร่วม
- ๓.๘ จำนวนโครงการที่ดำเนินการ
- ๓.๙ จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ปรับปรุง
- ๓.๑๐ จำนวนกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการอุดหนุน
- ๓.๑๑ ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น สินค้าเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๔.๑ จำนวนครัวเรือนใช้พลังงานอย่างประหยัดและคุ้มค่า
- ๔.๒ จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ
- ๔.๓ จำนวนครัวเรือนใช้พลังงานอย่างประหยัดและคุ้มค่า
- ๔.๔ จำนวนปริมาณขยะลดลง
- ๔.๕ จำนวนที่สาธารณะประโยชน์ที่ได้รับการปรับปรุงภูมิทัศน์
- ๔.๖ ร้อยละของครัวเรือนที่ร่วมโครงการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการเมือง การปกครองและการบริหารจัดการที่ดี

- ๕.๑ จำนวนบุคลากรที่เข้าอบรม
- ๕.๒ จำนวนวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์สำนักงาน
- ๕.๓ จำนวนโครงการที่ดำเนินการ
- ๕.๔ จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรม
- ๕.๕ จำนวนวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์สำนักงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การจัดระเบียบชุมชนและสังคม ความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อย

- ๖.๑ จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วม
- ๖.๒ จำนวนครั้งที่จัดทำโครงการ/กิจกรรม
- ๖.๓ จำนวนครั้งที่มีการจัดการประชาคม
- ๖.๔ จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนปลอดภัยจากยาเสพติด
- ๖.๕ จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ
- ๖.๖ จัดอบรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่างๆ
- ๖.๗ มีการเตรียมความพร้อมในการป้องกันภัยธรรมชาติ

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

- (๑) มีแหล่งน้ำพอเพียงต่อการอุปโภคบริโภคและทำการเกษตร
- (๒) การศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐาน และเกิดการเรียนรู้ต่อเนื่อง
- (๓) ประชาชนมีทักษะในการประกอบอาชีพด้านเกษตร
- (๔) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๕) ประชาชนเข้าถึงบริการสาธารณสุข มีสุขภาพแข็งแรง
- (๖) ประชาชนได้ใช้เส้นทางคมนาคมที่มีมาตรฐาน ปลอดภัย
- (๗) ประชาชนได้ร่วมกิจกรรมส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการของท้องถิ่น
- (๘) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีธรรมาภิบาลดีขึ้น
- (๙) ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- (๑๐) สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติได้รับการฟื้นฟูและอนุรักษ์

๒.๖ กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง/ไฟฟ้า/น้ำประปา/แหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการศึกษา การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านการศึกษา

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดกิจกรรมงานทางด้านศาสนา

ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี วันสำคัญของชาติ

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดให้มีการละเล่นกีฬานันทนาการ การพักผ่อนหย่อนใจและจัดให้มีสถานที่ ที่เหมาะสมอย่างพอเพียง

แนวทางที่ ๔ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาอาชีพและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น สินค้า OTOP ส่งเสริมการท่องเที่ยว

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาด้านสาธารณสุข และพัฒนาคุณภาพชีวิต

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมสนับสนุนสวัสดิการสังคม การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ

แนวทางที่ ๔ ส่งเสริมสนับสนุนสร้างความเข้มแข็งทางการเกษตร

แนวทางที่ ๕ ส่งเสริมสนับสนุนส่งเสริมสถาบันครอบครัว พัฒนาชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการเมือง การปกครองและการบริหารจัดการที่ดี

แนวทางที่ ๑ การส่งเสริมการเพิ่มศักยภาพของบุคลากรและองค์กรให้มีความสามารถในการพัฒนา

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมระบบโทรคมนาคม เทคโนโลยีต่าง ๆ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การจัดระเบียบชุมชนและสังคม ความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางที่ ๑ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน/ลดอุบัติเหตุจราจรทางบก

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

เทศบาลตำบลหนองสาหร่าย มีจุดเด่นและจุดแข็ง ดังนี้

๑. มีการเกษตรที่เป็นฐานหลักที่สามารถรองรับวิกฤตเศรษฐกิจได้ เป็นแหล่งผลิตอาหารที่สำคัญ

๒. มีภูมิประเทศและอากาศรวมทั้งสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมแก่การทำการเกษตร

๓. มีโครงการคมนาคมขนส่ง สามารถติดต่อได้ภายในตำบล และใกล้เคียง

๔. มีสินค้า OTOP ของแต่หมู่บ้าน

ฉะนั้น ด้วยสภาพพื้นที่เทศบาลตำบลหนองสาหร่ายมีความอุดมสมบูรณ์ ทั้งทรัพยากรธรรมชาติและปัจจัยที่เอื้อต่างๆ จึงเหมาะสมแก่การทำการเกษตร จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของตำบลหนองสาหร่าย

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ของเทศบาลตำบลหนองสาหร่าย มีความสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ดังนี้

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis / Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านผังเมือง ด้านเทคโนโลยี ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

จุดแข็ง (Strength – S)

๑. มีการคมนาคมเชื่อมโยงระหว่างตำบล อำเภอและจังหวัดที่สะดวก
๒. สถานศึกษาในระดับประถมศึกษา อยู่ไม่ไกลจากชุมชนที่อยู่อาศัย
๓. การเมืองท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง
๔. ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน และคุณภาพชีวิต
๕. มีโรงเรียนประถมศึกษา ๓ แห่ง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๓ แห่ง สามารถรองรับการเรียนของเด็กนักเรียนได้ อย่างเพียงพอ
๖. ผู้นำชุมชนสมานสามัคคีไม่มีปัญหาในด้านการร่วมมือกันในการปกครองและบริหารการพัฒนา
๗. มีการประสานร่วมมือกันระหว่างเทศบาลตำบล กับส่วนราชการอื่นในพื้นที่
๘. มีพื้นที่สาธารณะที่สามารถดำเนินการจัดทำสวนสาธารณะและนันทนาการได้
๙. มีแหล่งน้ำสาธารณะที่เพียงพอต่อการพัฒนา เพื่ออุปโภค บริโภคและทำการเกษตร

จุดอ่อน (Weakness – W)

๑. ประชากรมีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์
๒. คุณภาพการศึกษาระดับประถม / มัธยมต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย
๓. ศักยภาพในการใช้ภาษาต่างประเทศของเด็กและเยาวชนมีน้อย
๔. แรงงานไร้ฝีมือขาดการพัฒนาฝีมือ
๕. เกษตรกรขาดการพัฒนากระบวนการผลิต ต้นทุนสูง ผลผลิตต่ำ
๖. ขาดบุคลากรที่มีความรู้เรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ
๗. บุคลากรทางการศึกษาบางส่วนยังด้อยคุณภาพและขาดโอกาสในการเรียนรู้
๘. การพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานยังขาดการบูรณาการให้เป็นเอกภาพ
๙. ประชาชนยังยึดมั่นในการประกอบอาชีพเดิม โดยไม่คำนึงถึงแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงการบริโภคในอนาคต
๑๐. ประชาชนยังคาดหวังให้รัฐเป็นฝ่ายสนับสนุนค่าจุนตลอดเวลา
๑๑. ประชาชนยังมีองค์ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการจัดการในเรื่องต่าง ๆ น้อย
๑๒. ผู้ประกอบอุตสาหกรรมในครอบครัว ยังขาดความรู้เรื่องระบบบริหารจัดการ
๑๓. ขาดระบบการวางผังที่ได้มาตรฐาน
๑๔. เด็กและเยาวชนบางส่วนไม่ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
๑๕. เด็กและเยาวชนบางส่วนมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างไม่เหมาะสม
๑๖. ปัญหาหนี้สินและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๑๗. ประชาชนยังมีค่านิยมที่ใช้สารเคมีในการเพิ่มผลผลิตการเกษตร
๑๘. ประชาชนยังขาดความเอาใจใส่ดูแลสุขภาพของตน
๑๙. การให้บริการข้อมูลข่าวสารต่อชุมชนยังไม่มีมาตรฐานและไม่ทั่วถึง

โอกาส (Opportunity – O)

๑. จังหวัดกาญจนบุรีและองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี มีความสามารถที่จะสนับสนุนให้เทศบาลตำบลหนองสาหร่าย พัฒนาโครงการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด
๒. มีเส้นทางคมนาคมสายหลักเชื่อมไปสู่จังหวัดต่าง ๆ จำนวน ๑ สาย สามารถรองรับการขยายตัวของการลงทุนทางเศรษฐกิจ
๓. เทศบาลตำบลหนองสาหร่าย มีความเหมาะสมในการลงทุนด้านการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร
๔. ตำบลหนองสาหร่ายมีความเข้มแข็งทางด้านการเกษตร
๕. มีจุดรับซื้อข้าวเปลือก ในตำบลหนองสาหร่ายและชุมชนใกล้เคียงในการให้บริการรับซื้อข้าวกับเกษตรกร

อุปสรรค (Threat – T)

๑. ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ
๒. ประชาชนขาดเงินลงทุนและขาดแหล่งเงินทุน
๓. ความไม่แน่นอนของฤดูกาล เป็นอุปสรรคในการประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม
๔. ศักยภาพของการรับรู้แตกต่างกัน
๕. งบประมาณของเทศบาลตำบลหนองสาหร่าย มีอย่างจำกัด ไม่เพียงพอต่อการพัฒนาตำบล

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๑. ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่ครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด
๒. ประชาชนในพื้นที่ป่วยเป็นโรคเรื้อรังแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน
๓. เด็กและผู้สูงอายุบางครอบครัว ผู้สูงอายุอยู่ตามลำพังและรับภาระในการเลี้ยงดูบุตรหลาน
๔. เยาวชนและวัยรุ่นเล่นเกมส์ บุหรี่ เหล้า ยาเสพติดและท้องก่อนวัยเรียน
๕. ค่าแรงต่ำ ค่าครองชีพสูง ขาดแคลนการจ้างงาน
๖. ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำ ระยะทางในการขนส่งผลผลิตไกลจากแหล่งรับซื้อ
๗. ประชาชนขาดสถานที่จำหน่ายสินค้า

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

วิสัยทัศน์ “เมืองแห่งความสุข การท่องเที่ยวและการเกษตรปลอดภัย ระบบเศรษฐกิจมั่นคง”

พันธกิจ

๑. พัฒนาทุนมนุษย์ ทุนทางสังคม และคุณภาพชีวิตอย่างทั่วถึง
๒. เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในพื้นที่ตอนในและพื้นที่ชายแดน
๓. สนับสนุนการจัดทำแผนแม่บทผังชุมชน และผังเมืองรวม
๔. พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพมาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการท่องเที่ยวปลอดภัย
๕. จัดตั้งนิคมเกษตรกรรม พัฒนาศักยภาพระบบการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตรเกษตรอุตสาหกรรมปลอดภัย ให้มีคุณภาพมาตรฐานเพื่อการบริโภคและส่งออก
๖. พัฒนาเศรษฐกิจฐานราก ส่งเสริมอาชีพชุมชน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๗. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ให้มีมาตรฐานสากล เพิ่มช่องทางการค้าภายใน การค้าชายแดน ส่งเสริมความสัมพันธ์และการค้ากับต่างประเทศ
๘. สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม เทคโนโลยี ในการจัดการระบบสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิต

เป้าประสงค์รวม

๑. ประชาชนชาวจังหวัดกาญจนบุรี มีความสุขในการดำรงชีวิต มีระบบดูแลสวัสดิการ และส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างเหมาะสม มีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานจัดระบบผังเมือง พัฒนาระบบสาธารณสุขให้ประชาชนได้รับความสะดวกสบาย ตลอดจนประชาชนหรือผู้ที่เดินทางมาท่องเที่ยว พักผ่อน หรือมาประกอบธุรกิจ หรือกิจกรรมต่าง ๆ ใช้ชีวิตอย่างมีความสุขในกาญจนบุรี
๒. จังหวัดกาญจนบุรีเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานสากลทั้งระบบ และมีความปลอดภัย
๓. จังหวัดกาญจนบุรีเป็นเมืองแห่งเกษตรปลอดภัย มีการส่งเสริมพัฒนาด้านการเกษตรแบบครบวงจรอย่างยั่งยืนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีการจัดตั้งนิคมเกษตรกรรม กำหนดผังพื้นที่การเกษตร (Zoning) อย่างเหมาะสม
๔. จังหวัดกาญจนบุรี ไม่มีประชาชนยากจน มีการพัฒนาเศรษฐกิจทั้งระบบ ตั้งแต่เศรษฐกิจฐานรากในระดับครัวเรือน ชุมชน จนถึงเศรษฐกิจภาพรวมของจังหวัดที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เสริมสร้างสังคมเป็นสุข และสังคมแห่งการเรียนรู้

กลยุทธ์การพัฒนา

- ๑.๑ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตทุกกลุ่มเป้าหมาย
- ๑.๒ พัฒนากลไกและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการปฏิรูปการจัดการศึกษาตลอดชีวิต
- ๑.๓ พัฒนาสมรรถภาพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการสื่อสารภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาเมียนมา ในจังหวัดกาญจนบุรี
- ๑.๔ พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านสาธารณสุขที่เหมาะสมกับพื้นที่
- ๑.๕ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพสถานพยาบาล
- ๑.๖ พัฒนากลไกและส่งเสริมกระบวนการสมัชชาสุขภาพจังหวัดกาญจนบุรี
- ๑.๗ ส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนและท้องถิ่นร่วมกันจัดตั้งกองทุนสวัสดิการชุมชนทุกตำบล
- ๑.๘ พัฒนาศักยภาพกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบล เพื่อจัดสวัสดิการให้ประชาชนได้อย่างทั่วถึงครอบคลุม
- ๑.๙ วิจัยและพัฒนาชุมชนพอเพียงจังหวัดกาญจนบุรี
- ๑.๑๐ พัฒนาทุนทางสังคมชุมชนเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมความเป็นเมืองมั่นคงปลอดภัย

กลยุทธ์การพัฒนา

- ๒.๑ การบูรณาการและผนึกกำลังร่วมกันทุกภาคส่วนในการสร้างความมั่นคงปลอดภัย
- ๒.๒ สนับสนุนการสร้างเครือข่ายภาคประชาชนในการเฝ้าระวังและแจ้งข้อมูลข่าวสารแก่ทางราชการ
- ๒.๓ เสริมสร้างศักยภาพคนชุมชนในการสร้างความมั่นคง
- ๒.๔ สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารด้านความมั่นคงปลอดภัย ที่ทุกหน่วยงานสามารถเข้าถึงได้
- ๒.๕ ส่งเสริมและพัฒนาระบบการติดตามและประเมินผลที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงปลอดภัย
- ๒.๖ พัฒนาประสิทธิภาพของหน่วยงานด้านความมั่นคง ให้มีความพร้อมและมีประสิทธิภาพอยู่เสมอ
- ๒.๗ ศึกษาวิจัยด้านความมั่นคงปลอดภัย เพื่อนำเข้าข้อมูลมาใช้ให้เท่าทันกับสถานการณ์อยู่เสมอ
- ๒.๘ พัฒนาและปรับปรุงสภาพแวดล้อมเมือง/ชุมชนให้น่าอยู่ และเหมาะสมกับทุกกลุ่มเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมการท่องเที่ยวตามอัตลักษณ์ และการท่องเที่ยวปลอดภัย
กลยุทธ์การพัฒนา

- ๓.๑ ส่งเสริมและพัฒนามาตรฐานด้านการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล
- ๓.๒ จัดศูนย์แสดงข้อมูลการท่องเที่ยวจังหวัดกาญจนบุรี
- ๓.๓ พัฒนามาตรฐานการบริการด้านการท่องเที่ยว
- ๓.๔ พัฒนาการจัดการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างประเทศ
- ๓.๕ พัฒนากลไกการบริหารจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่
- ๓.๖ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวก และเส้นทางท่องเที่ยวปลอดภัย
- ๓.๗ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน
- ๓.๘ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่และปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิมอย่างสมดุลและยั่งยืน
- ๓.๙ อาคาร สิ่งปลูกสร้าง เครื่องเล่นและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในแหล่งท่องเที่ยวได้รับการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานความปลอดภัย

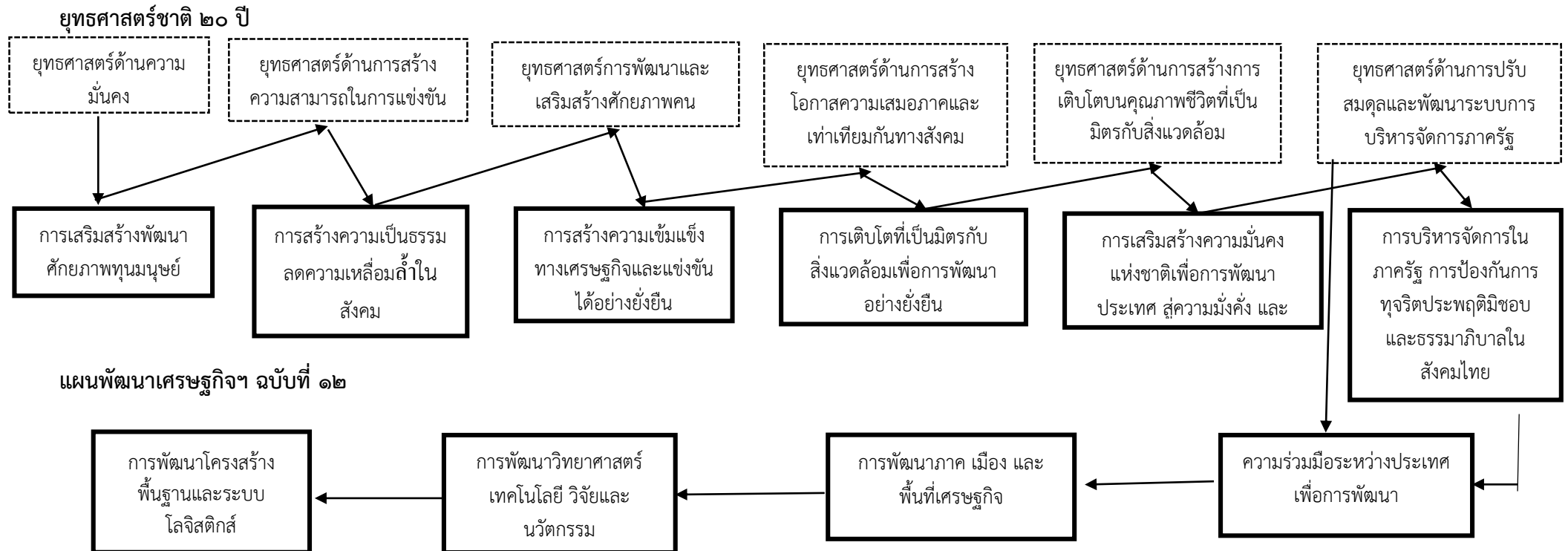
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมการพัฒนาระบบเกษตรกรรมอย่างครบวงจร
กลยุทธ์การพัฒนา

- ๔.๑ ส่งเสริมและพัฒนาระบบข้อมูล แผนพัฒนาระบบเกษตร และการดำเนินงานขับเคลื่อนอย่างสอดคล้องกับบริบทพื้นที่
- ๔.๒ ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร สร้างระบบการเกษตรทั้งการผลิต การแปรรูป การจำหน่ายภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรกร ทฤษฎีใหม่ และเกษตรสีเขียว
- ๔.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการเกษตรโดยใช้ภูมิปัญญาดั้งเดิม ร่วมกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่
- ๔.๔ ส่งเสริมสนับสนุนให้เกษตรกรนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาสร้าง ธรรมนูญ ความสุขชุมชน และใช้เป็นวิถีชีวิตอย่างยั่งยืน
- ๔.๕ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบชลประทานเพื่อการเกษตร และการใช้พลังงานทางเลือกเพื่อการเกษตรให้เหมาะสมครอบคลุมทุกพื้นที่
- ๔.๖ ส่งเสริมบุคลากรด้านการเกษตร
- ๔.๗ จัดตั้งนิคมเกษตรกร นิคมอุตสาหกรรมการเกษตร
- ๔.๘ จัดตั้งตลาดกลางการเกษตร ในพื้นที่เหมาะสม สร้างร้านค้าของชุมชน จัดตั้งพื้นที่ โชนนึ่งการเกษตรทุกชนิด ทั้งพืชหลัก ผลไม้ พืชผัก ไม้ดอก ปศุสัตว์ ประมง
- ๔.๙ ส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดินเพื่อการเกษตรให้มีเสถียรภาพ
- ๔.๑๐ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิตอาหารและสินค้าเกษตรปลอดภัย
- ๔.๑๑ ส่งเสริมการจัดตั้งกองทุนพัฒนาเกษตรกรจากความร่วมมือโดย รัฐ เกษตรกร กลุ่ม การเกษตรกร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

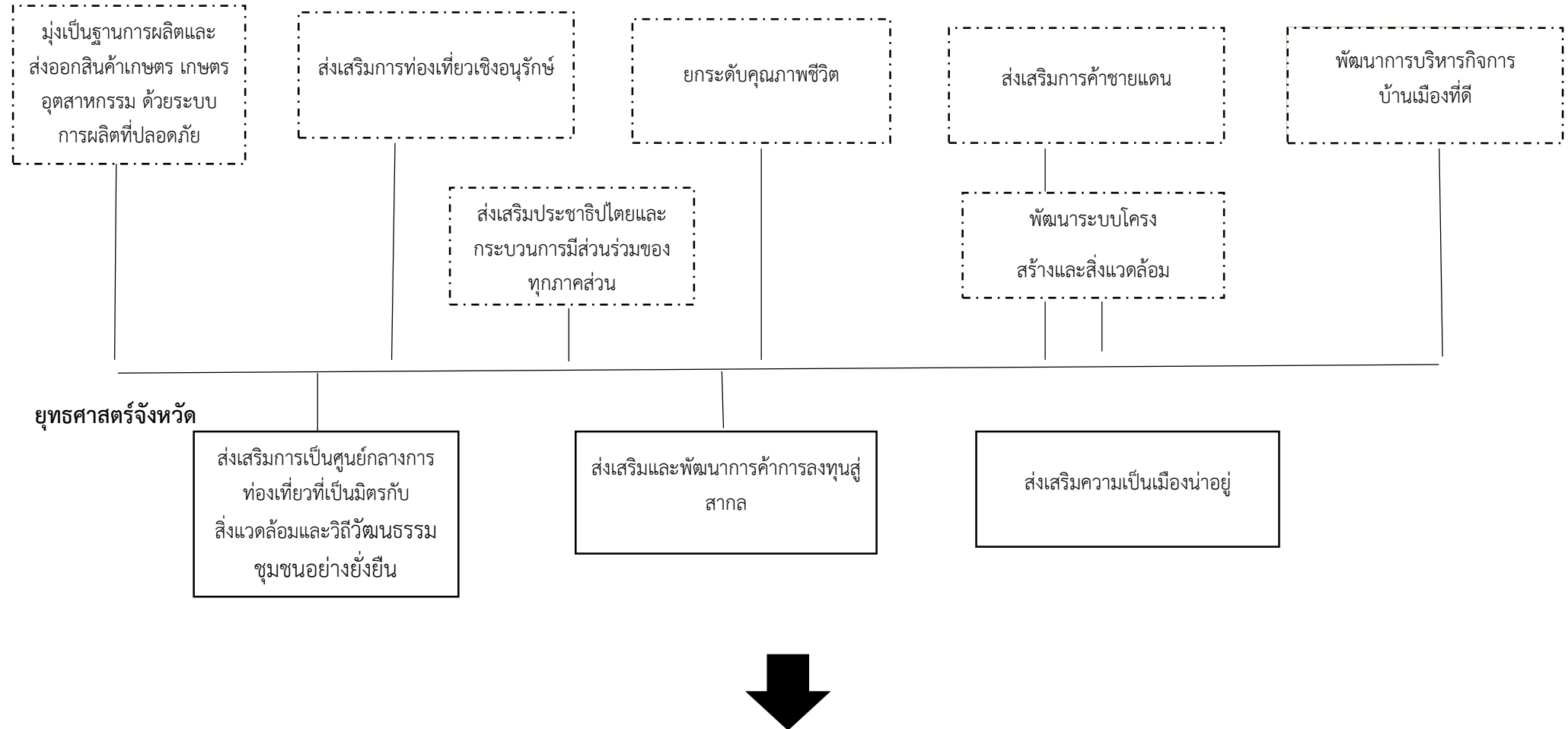
**ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ส่งเสริมการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ เขตเศรษฐกิจพิเศษและการค้าชายแดน
กลยุทธ์การพัฒนา**

- ๕.๑ เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน เสริมสร้างความเข้มแข็ง
การเงินฐานรากตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๕.๒ ส่งเสริมผู้ประกอบการ วิสาหกิจเพื่อสังคม (SE) และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด
ย่อม (SMEs)
- ๕.๓ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิตอาหารสินค้าเกษตร
- ๕.๔ ยกระดับสถานประกอบการสู่มาตรฐานสากล
- ๕.๕ ส่งเสริมเครือข่ายคุ้มครองสิทธิผู้บริโภค
- ๕.๖ ส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษและพื้นที่เชื่อมโยง
- ๕.๗ ส่งเสริมให้สถานศึกษาพัฒนาหลักสูตรสมรรถนะแรงงานที่สอดคล้องกับ
ความต้องการพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ
- ๕.๘ เสริมสร้างความสัมพันธ์และการค้ากับกลุ่มประเทศลุ่มน้ำโขงและประเทศอื่นๆ
- ๕.๙ เพิ่มประสิทธิภาพระบบการขนส่งและโครงสร้างพื้นฐาน
- ๕.๑๐ พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและแรงงานวิชาชีพกลุ่มมาตรฐานสากล

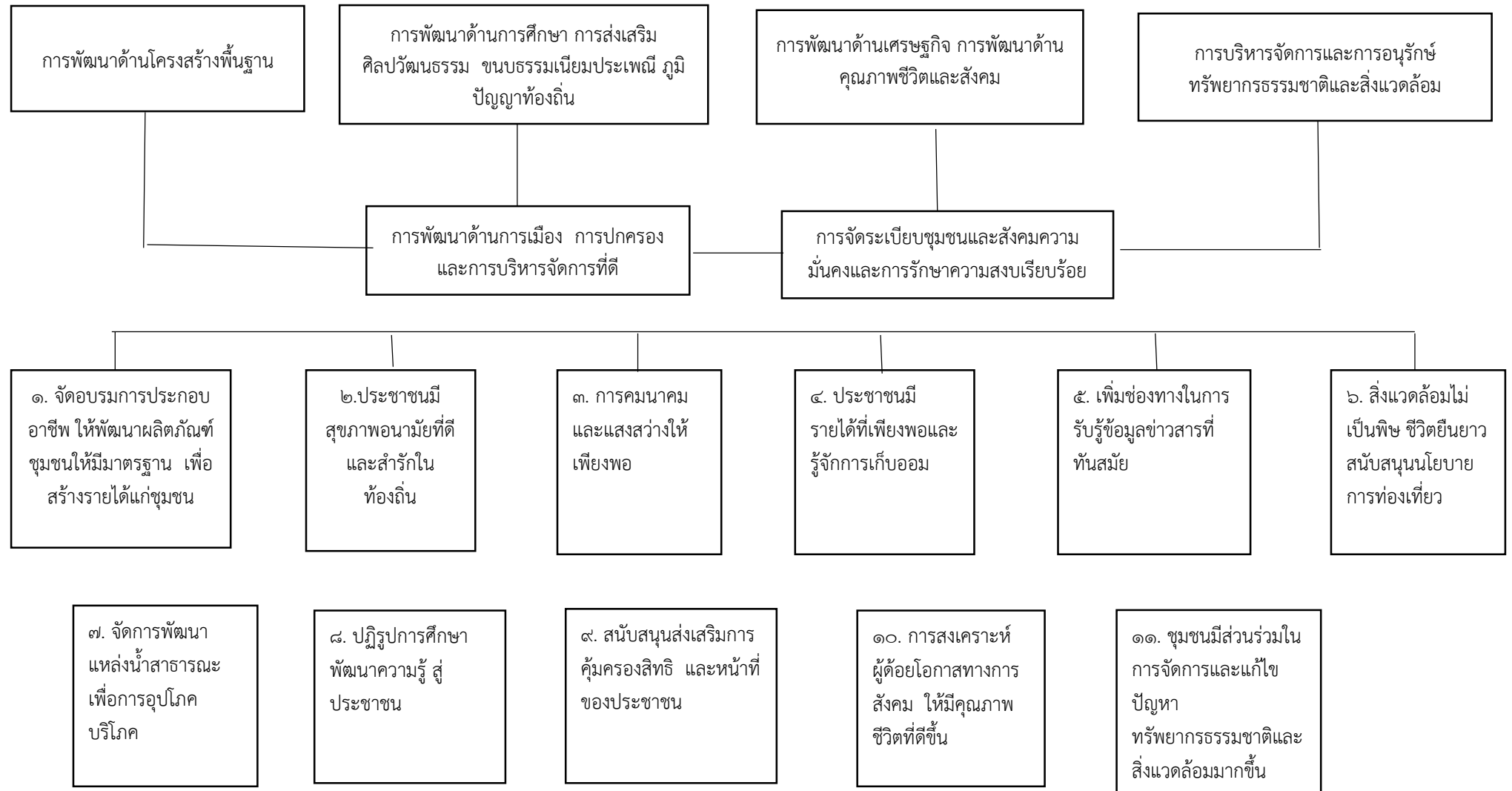
๒.๘ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

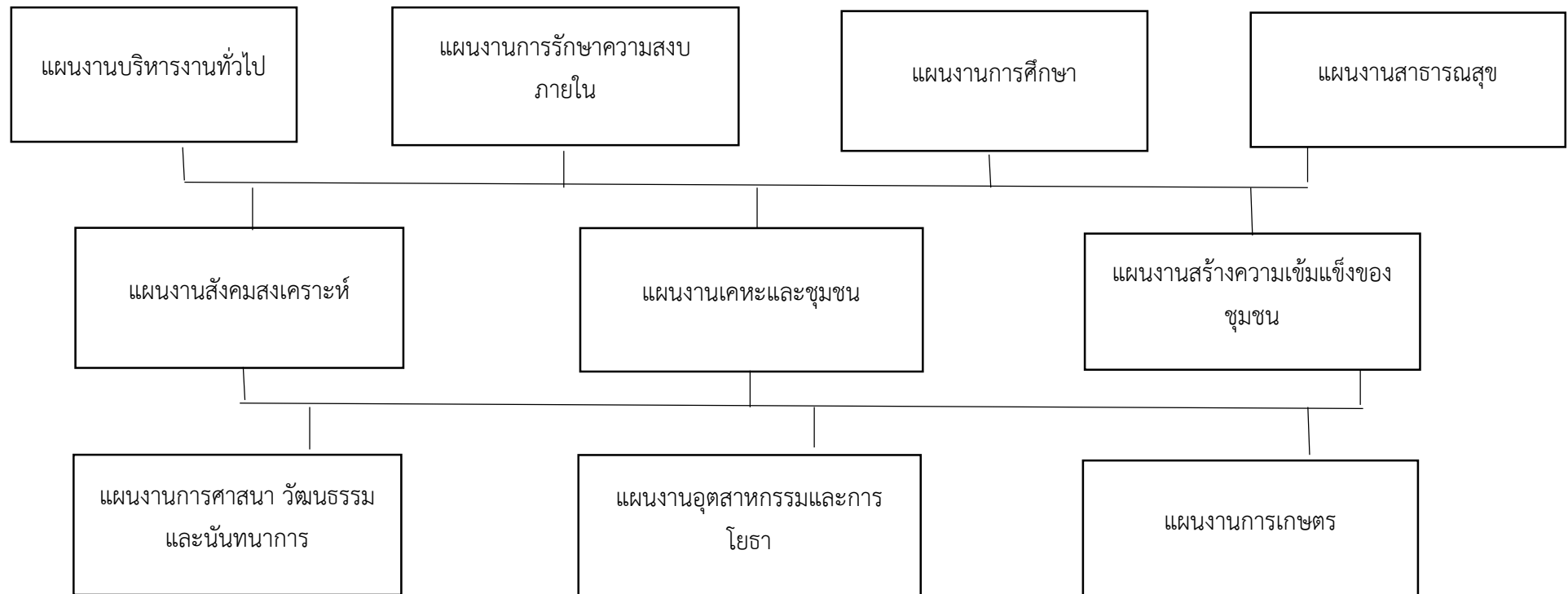

ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลหนองสาหร่าย

แผนงาน

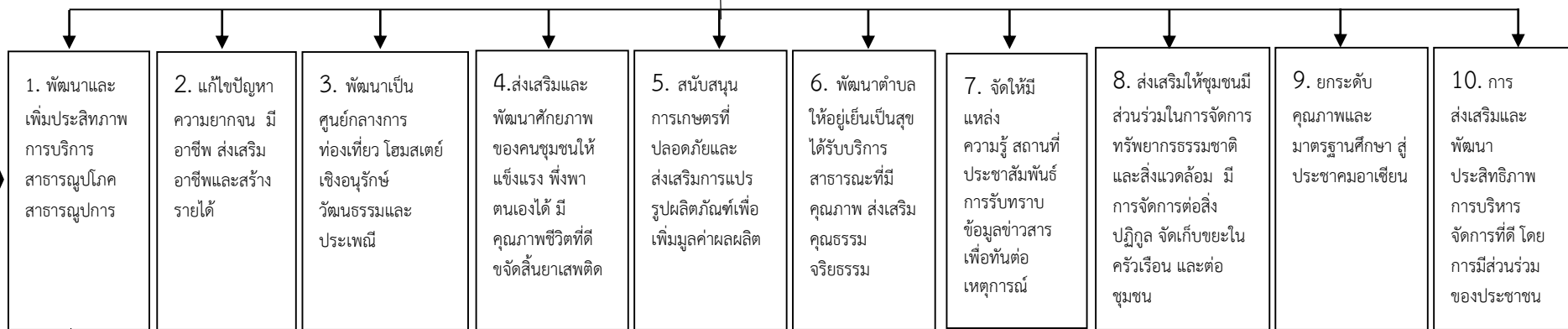
ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Strategy Map

วิสัยทัศน์

พื้นฐานชีวิตมั่นคง ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข ตามวิถีชีวิตสังคมประชาธิปไตย ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจ

เป้าประสงค์

